

**DIARI DE SESSIONS DE LA
COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS,
DRETS HUMANS I ESPORTS
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS**

DL PM 1094-2011

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2020

Núm. 33

**Presidència
del Sr. Miquel Ensenyat i Riutort**

Sessió celebrada dia 24 de setembre de 2020

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 9520/20**, presentada pels Grups Parlamentaris Mixt i MÉS per Mallorca, relativa a acabar amb el racisme a l'esport de base. 588
- 2) **RGE núm. 10295/20**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a la derogació de la llei "mordassa". 593
-

(La Sra. Vicepresidenta de la comissió inicia la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyores i senyors diputades. Començam la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Sí, presidenta, Ares Fernández substitueix Irantzu Fernández.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui relatiu al debat de les Proposicions no de Llei RGE núm. 9520/20 i 10295/20.

1) Proposició no de llei RGE núm. 9520/20, presentada pels Grups Parlamentaris Mixt i MÉS per Mallorca, relativa a acabar amb el racisme a l'esport de base.

Començam amb el debat de la Proposició no de Llei RGE núm. 9520/20, presentada pels Grups Parlamentaris Mixt i MÉS per Mallorca, relativa a acabar amb el racisme a l'esport de base.

Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Font, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta, i bon dia a tothom. La proposta que duim avui és ben senzilla, rebutjar amb totes les lletres qualsevol manifestació i insult dins l'àmbit de l'esport. Bé, no només en aquest àmbit, però avui ens centram a l'àmbit de l'esport.

L'esport cal entendre'l com alguna cosa més enllà que fer activitat física, a través de l'esport milloram la nostra salut, aprenem altres coses aplicables a qualsevol altre àmbit: cooperació, treball en equip, fins i tot competició evidentment, i més si parlem d'esport base.

Des de diferents espais de govern, ja sigui la Unió Europea com el Consell d'Europa, s'han involucrat en el desenvolupament de l'esport i la seguretat en els esdeveniments esportius, tots dos s'han elaborat i implementat o fer implementar normes i plans d'actuació en la lluita contra la discriminació, l'homofòbia, el racisme i la xenofòbia a l'esport. A l'any 1990 es va fer la modificació de la Llei de l'esport i anys després es va fer la Llei 19/2007, contra la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport.

Com dèiem a l'exposició de motius, cal destacar que la passada legislatura ja es varen fer esforços regulant la Comissió contra la violència a l'esport de les Illes Balears mitjançant el Decret 12/2019. Aquest òrgan, previst a la Llei 14/2006, de l'esport de les Illes Balears, té les funcions d'assessorament i consulta per prevenir qualsevol mena d'acció o manifestació de

violència, racisme o xenofòbia o que la pugui generar a conseqüència d'activitats o competicions esportives a l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Per tot l'exposat, i ja vaig acabant, demanam a la Conselleria d'Afers Socials i Esport del Govern de les Illes Balears que el procés d'elaboració del futur avantprojecte de llei d'esport i activitat física de les Illes Balears sigui el més participatiu possible per tal que el text pugui comptar amb el consens i l'acceptació més gran possible, així com també instam el Govern a incloure en l'elaboració del futur avantprojecte de llei d'esports i activitat física la prohibició i sanció dels insults i manifestacions racistes en els recintes i espectacles esportius, especialment a l'esport base, i que la gravetat del règim sancionador de la nova norma permeti sancionar pràctiques així com la prohibició d'accés a recintes esportius per part dels infractors.

Tothom segurament tindrà imatges d'actes així que són prou deplorables, no?, com quan varen començar a cridar contra Shakira per insultar la seva parella i coses d'aquestes.

Nosaltres pensam que aquesta és una iniciativa, una proposta que pot rebre o que hauria de rebre el suport unànime d'aquesta comissió. Tant de bo sigui així.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Font. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca sembla que no hi ha cap representant. Per a la seva defensa, per part dels grups..., perdó, per part dels Grups Parlamentaris Socialista i Unidas Podemos s'ha presentat l'esmena RGE núm. 14747/20. Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Mascaró, també per un temps de cinc minuts.

EL SR. MASCARÓ I BOSCH:

Sí, gràcies, vicepresidenta, diputades, diputats. Des del Grup Parlamentari Socialista farem un vot favorable a la proposició ja que, com no, la veiem adequada i positiva, tant que l'avantprojecte de llei de l'esport sigui el més participatiu possible com que s'inclouï la prohibició i la sanció dels insults i manifestacions racistes en els recintes i espectacles esportius.

Però, al marge del vessant legislatiu, creiem necessari completar aquesta PNL amb un nou punt, perquè quan parlem de combatre el racisme, els insults, les manifestacions contra l'altre ho hem de fer des de l'origen. Podem sancionar, però el que volem al final és eradicar tots els mals comportaments que tant de mal fan i poden fer, més si cal quan parlem de protegir l'esport base.

Aquesta pedagogia de l'ètica i el respecte pensam que s'ha de produir des de l'origen del comportament, que és l'educació. Per açò, proposam també instar el Govern de les Illes Balears a promoure, en col·laboració amb la Comissió contra la violència a l'esport de les Illes Balears, accions formatives i preventives a tota la comunitat esportiva a favor dels valors ètics i del respecte a l'esport.

Aprofitant el torn de paraula, m'agradaria també fer una reflexió perquè incloem que s'ha d'educar en valors perquè aquests menyspreus no passin, però serà suficient que els entrenadors, pares, al·lots i al·lotes tinguin continguts i moments per reflexionar? Esperem que sí, però igualment nosaltres mateixos, representats polítics, ens hem de demanar per què passen aquests fets? I ens podem demanar, per exemple, per què principalment passa a un esports i a altres no? Passa en el terreny de joc o passa més a les grades i també al terreny de joc? Ens podem demanar per què principalment passa a aquell esport que veiem, per exemple, per la televisió? Alimenten els mitjans de comunicació la diferència del que suposa l'èxit d'una victòria i la desgràcia d'una derrota? Perquè si principalment passa en aquell esport que mou mils de milions, agafen les marques comercials models que són representants de l'ostentació i d'una suposada vida millor amb luxe? Per què passa a aquell esport que majoritàriament ens separa de vegades en dos bàndols i ets dels meus o ets dels altres? En aquell esport on de vegades enganyar l'àrbitre és més sinònim de picardia i llestesa que d'altres, on tantes vegades sentim que guanyar és l'únic que importa i on l'honestedat i la crítica de vegades no es pot ni reservar per a quan acabi el partit, perquè ja sabem que *lo que pasa en el campo se queda en el campo*; unes actituds que segurament deuen estar molt enfora del que fan alguns representants polítics amb els seus discursos d'odi i desconfiança cap a la resta i on la discriminació, de vegades per treure un rèdit polític, fa a uns dir un dia una cosa i a l'altre dia dir-ne una altra.

Personalment, d'esports no crec que n'hi hagi cap de dolent, òbviament en essència estan creats com a un joc que ens permeten estar en una bona forma física i que ens uneixen com a persones iguals tot i la competició, però el que passa aquí a segons quins esports no passa en altres països.

Per tant, creiem que al marge de la proposició i d'altres actuacions que s'han fet des del Govern, com les actuacions del creador de coordinador de grada o del codi d'ètica esportiva, hauríem entre tots fer una reflexió transversal perquè, entre els partits polítics, mitjans de comunicació, empreses comercials, com no esportistes, escoles, pares i mares, donar exemple i lluitar cada dia amb cada gest contra el racisme i la discriminació.

Moltes gràcies, vicepresidenta.

He de dir també que l'esmena té com a una errada de forma perquè... és una esmena d'addició, però posa que és un punt 2 bis, quan seria un tercer punt.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Mascaró. També per la seva defensa i per part del Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula la Sra. Mayor, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. MAYOR I ABAD:

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta, bona tarda a tothom, gràcies. La proposició no de llei de la qual avui fem debat i

votació, presentada pel Grup Mixt, demana una cosa molt concreta: que el futur avantprojecte de llei de l'esport i activitat física de les Illes Balears sigui el més participatiu possible i que inclogui la prohibició i sanció dels insults i manifestacions racistes. Hem presentat una esmena que pensam que completa la proposició no de llei i demanem accions formatives i preventives a tota la comunitat esportiva a favor dels valors ètics de respecte a l'esport.

Des d'Unidas Podemos estem a favor d'aquesta proposició no de llei. L'esport és una eina de transformació, integració i inclusió social absolutament per a totes les edats. La pràctica d'una activitat física o un esport implica l'adquisició d'una llarga llista de valors com és el respecte, l'esportivitat, la humilitat, la tolerància, el treball en equip, valors que l'esport transmet, tan necessaris a la vida quotidiana.

En els esdeveniments esportius i sobretot en l'esport base malauradament aquests valors es perden a causa dels insults i manifestacions racistes o masclistes i sovint és per les persones que van a veure l'esport, no pels esportistes, encara que també passa al terreny de joc.

A una grada hi ha pares, hi ha mares, hi ha padrins, hi ha padrines, hi ha fillets, hi ha filletes, l'esdeveniment s'ha de gaudir amb esportivitat i respecte, els mateixos valors que té l'esport. La violència en totes les seves formes s'ha d'eliminar de forma contundent en tots els aspectes de la societat, també en l'esport.

Sra. Font, als Acords de Bellver està recollida l'elaboració de la llei de l'esport i l'activitat física de les Illes Balears, una llei que evidentment des d'Unidas Podem no volem fer-la sense la participació de la societat civil per la qual cosa estem totalment a favor del punt 1.

Amb referència al punt 2, aquest any, en aquesta mateixa comissió, hem aprovat diverses proposicions no de llei sobre violència, LGTBIfòbia al món de l'esport. Li faré una esmena *in voce*, a veure si s'accepta, que on diu exactament: "La prohibició i sanció dels insults i manifestacions racistes en els recintes" li proposem afegir: "la prohibició i sanció dels insults i manifestacions racistes, masclistes i LGTBIfòbics en els recintes".

Trobem que és important incloure aquestes dues paraules: "masclistes i LGTBIfòbics", perquè malauradament encara hi ha gent que no entén... i se'n riu moltes vegades, de vegades, quan senten per les grades: "*Vete a fregar*" a una àrbitre, o "corres com a una filleta" a un fillet.

Per tots aquests motius nosaltres votarem a favor d'aquesta proposició no de llei i també demanem que s'inclogui si pot ser l'esmena.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Mayor. Passam al torn de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el diputat Sr. Fuster, per un temps de cinc minuts.

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, moltes gràcies i bones tardes a tots, senyores i senyors diputats. Avui els Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca ens presenten una PNL que es titula *Proposició no de llei per acabar amb el racisme a l'esport base*. Els vull dir, els vull anunciar que el Partit Popular votarà a favor d'aquesta PNL, li donarem suport.

Li donarem suport perquè la pràctica esportiva sense cap dubte i especialment tota la pràctica esportiva, però especialment la que es refereix a esport base ha de ser una eina i ha de ser un reflex de tota una sèrie de valors, aquí s'han comentat, igualtat, esforç, companyonia, però sobretot ha de ser el reflex i l'eina, sobre tot l'esport ha d'educar, sobretot és educació.

Desgraciadament, també s'ha comentat, hem vist als darrers anys situacions lamentables on els insults i manifestacions racistes a les nostres instal·lacions esportives han estat notícia. Desgraciadament això ha passat aquí, a casa nostra, a Mallorca, a Menorca, a Eivissa i a Formentera, i aquests insults i manifestacions racistes normalment no provenen dels jugadors, provenen de la gent, del públic, de les persones que vénen als esdeveniments o que acudeixen als esdeveniments esportius que se celebren a la nostra terra.

Tal com diu l'exposició de motius, Sra. Diputada de MÉS, la Llei 14/2006, de l'esport de les Illes Balears, ja va introduir tota una sèrie de mesures que anaven encaminades a abordar aquests lamentables incidents, també la Llei 7/2013, de règim jurídic d'instal·lacions, també feia referència a aquests temes.

Sense cap dubte a l'any 2006 i a l'any 2013, amb la Llei de l'esport i el decret que ara comentàvem, es va avançar en aquesta matèria, ho dic sincerament, es va avançar a aquesta matèria, abordava aquesta problemàtica que desgraciadament ha anat *in crescendo* al llarg d'aquests darrers anys. Per tant, i com he explicat abans, per aquest motiu donarem suport a aquesta iniciativa de prohibir i sancionar els insults i manifestacions racistes als recintes i espectacles esportius especialment a l'esport base. Això fa referència al punt 2 de la moció.

Referent al punt 1 de la moció, diu: "instar la Conselleria d'Afers Socials i Esports que el procés d'elaboració del futur avantprojecte de llei de l'esport sigui el més participatiu possible". Idò, evidentment sí, evidentment hi votarem a favor, però li dic sense cap tipus d'ànim de crítica ni res, perquè ja li he dit que li votarem a favor, però em sembla una ximpleria haver de dir això a una exposició de motius, però també és veritat que, vist com actua aquest govern, idò de veres no està malament que MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca recordin al Govern que la llei ha de ser el més favorable possible.

També li vull dir, Sra. Diputada de MÉS per Menorca que ha defensat aquesta iniciativa, que no ho ha dit vostè, no ho sé, però el PSOE ha presentat i Unidas Podemos ha presentat una esmena que insta el Govern de les Illes Balears a promoure, amb la col·laboració de la Comissió Contra la Violència de l'Esport de les Illes Balears, accions formatives i preventives

a tota la comunitat esportiva a favor dels valors ètics i respecte a l'esport. És vostè la que ha d'aprovar o acceptar o no l'esmena, però ja li dic que en qualsevol cas si l'accepta vostè nosaltres també la votarem a favor perquè crec que va en la mateixa línia de la proposició no de llei.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fuster. Per part del Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el diputat Sr. Gómez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, presidenta... un segon... Molt bones tardes a tots i a totes. Sra. Font, ja li ho he dit, li ho he manifestat abans, però ara dins el *Diari de Sessions* li manifest rotundament el nostre suport i l'argumentaré, i quasi quasi, i permeti'm l'arrogància sana, reforçaré encara la seva iniciativa aquí perquè trob que és idònia i oportuna i necessària. I li explicaré el perquè.

Sí que és cert que quant a demanar que el procés de participació es garanteixi havent-hi el Govern en el procés, és que sí no ho fes quan arribi a comissió nosaltres ho exigirem, i tenim l'oportunitat fins i tot d'acollir, com a tasca de parlamentaris, iniciatives que tal volta la societat civil, és a dir, els ciutadans i les ciutadanes i les associacions no ho hagin pogut fer; aleshores nosaltres som els garante en aquesta comissió que ens pertocarà de fer les mocions i les esmenes oportunes a aquesta llei.

Sí és cert que vostès en el seu punt, MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca, plantegen una actuació específica a actituds intolerants, en aquest cas la xenofòbia i el racisme. Aquí s'ha esmentat per altres diputats la necessitat de recollir tot tipus d'actituds intolerants a tots els àmbits, per raons que els drets individuals i els drets fonamentals recullen a la nostra Carta Magna, la Constitució Espanyola del 78, i en aquest cas ens referim a tot el relacionat amb raça, religió, creença, orientació sexual, sexe, etc., i per tant vagi el manifest del nostre grup parlamentari, com a liberals i progressistes, que això també ho treballem a la Llei de l'esport.

Miri, un tema important que volia fer referència al que li deia a vostè, també li he de dir que a les esmenes presentades, vostè ha fet una *in voce* que no s'ha recollida com a esmena presentada conjuntament però que també ja li dic que em pareix, en la línia que deia, que s'ha de recollir i que seria molt més completa, per tant direm sí. El Sr. Alfonso Pacheco -no tenc horari, m'avisareu vosaltres, no?, perdonau-, el Sr. Alfonso Pacheco, a una reflexió a un informe que fa, convidava i va fer una anàlisi de la legislació i a més a més sobre la necessitat d'arribar on aquesta iniciativa ha arribat, la qual cosa assistiria aquest senyor, Alfonso Pacheco, que és jurista i especialista en tema de legislació en l'esport, l'aplaudiria, estic ben segur, pel que li diré ara, és a dir, convidava a una dinàmica que fiquem a Google les paraules "*pelea, padres, partida*", o "*racismo, racista, padres, partido*", i ens cansariem de llegir. Però on vull arribar és al context, parla que això es produeix en el major dels casos, en un ingent nombre de casos,

de familiars, per no citar només pares i mares, no sabem si hi va el padrí, o si hi va un oncle, o si hi va un germà, cap a jugadors infantils i juvenils, de categories menors d'edat, i ho fa sobretot, a més a més, a centres on hi ha una proximitat. L'impacte que té en un nin, en una nina, ens ho podem imaginar quan li diuen “gorila, negro”, quan parlem d'una qüestió de racisme o de xenofòbia, o “niñata o nenaza” o qualsevol tipus d'aquests que s'esmentava abans. I del que s'estranya el jurista és de com arribam aquí, a la nostra comunitat autònoma, sense una legislació efectiva i punible sobre..., que ha de ser sempre en previsió que no es produeixin aquestes conductes, com hi arribam i encara no la tenim.

El Sr. Fuster ha esmentat abans dues normes autonòmiques en aquest àmbit però que varen perdre una oportunitat, perquè la coerció sobre això és evitar precisament que aquest senyor o senyora o qui sigui torni al camp on... És el millor; la multa..., pum!, (...) ho ha fet, perquè això són conductes que quan arriben a aquest tipus d'actituds són molt males de corregir. Per tant s'ha de garantir evidentment no tan sols la dignitat de l'esportista, del que juga, nins i nines, sinó sobretot l'impacte en l'edat. Per tant, les mesures que vostè planteja aquí supòs que la llei les rebrà.

Però es va perdre una oportunitat important, i és que la llei estatal del 2007, fa 13 anys, sí recollia aquest tipus d'actuacions, malgrat, evidentment, a l'àmbit de competicions oficials i estatals. Nosaltres hem perdut una oportunitat el 2007, amb una altre llei, de recollir-la i establir, per exemple, l'expulsió del joc, de no poder entrar en aquestes caixes.

Però a més a més parlava de *contra la violència, el racisme, la xenofòbia, la intolerància en el deporte*, era específica per al cas que nosaltres duim aquí.

President, no sé..., no sé, president, quants de temps duc.

(El Sr. President pren la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

(Intervenció inintel·ligible)

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Uf, d'acord. Per tant, en aquest sentit tenim l'oportunitat en aquesta llei de millorar-la molt.

Però faig referència a la part educativa, la part en valors. A la llei tendrem una oportunitat de recollir tot un altre àmbit que hi ha de col·laborar amb això. És molt difícil educar adults a un moment donat, per les eines, per l'entorn i sobretot pels instruments, però sí podem educar en valors des de l'àmbit educatiu, des de l'àmbit del tercer sector social; no són només les associacions esportives, les federacions i els clubs els que eduquen en aquest àmbit, el joc, l'activitat esportiva, l'activitat física es fa en el lleure infantil i juvenil, a moltes entitats...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gómez, ha exhaurit el seu temps.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Sí. Confirm el que li he dit -disculpi, no he orientat perquè no tenia la referència-, li confirm el nostre suport i encoratjam els grups perquè treballem aquestes aportacions en el debat de comissió quan pertoqui.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gómez. Per part del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula la Sra. Ribas, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente, buenas tardes. En primer lugar, quería referirme al artículo 14 de la Constitución Española que está vigente en nuestro país desde el año 1978, como todos ustedes saben, en este artículo ya está completamente prohibida la discriminación, consagra el principio de igualdad, y está prohibidísimo cualquier tipo de discriminación a cualquier persona por cualquier tipo de razón, entre ellas cita expresamente, pues por razones de sexo, ideología o también raza. Por tanto, cualquier conducta racista ya puede ser perseguida por nuestro ordenamiento jurídico, y de hecho hoy ya tenemos el derecho al honor y a la integridad física y moral, que es algo que uno puede reclamar y hacer valer ante los tribunales, si alguien se siente agredido en su integridad moral o se siente que le han ofendido puede ir a los tribunales y pedir la oportuna indemnización o la condena que corresponda en caso de haberse cometido incluso un delito. Por tanto creo que nuestra legislación, nuestro ordenamiento jurídico está amparando suficientemente la igualdad de todo el mundo y que las conductas racistas son hoy ya perseguibles.

Dicho esto, si además queremos ahondar y seguir creyendo que ahí existe un problema, magnificarlo más de lo que pueda ser, pues, bueno, algunos escogerán hacerlo, otros tal vez no veamos tal urgencia. Pero, en cualquier caso, también es cierto que en el deporte yo no conozco ningún club en España, ninguna entidad deportiva, que tenga en sus estatutos alguna norma de tipo racista para discriminar a una persona en función de su raza; quiero decir que veo futbolistas o deportista de élite en muchos campos del deporte que son de diferentes orígenes o de diferentes rasgos raciales y..., bueno, pues no han tenido una discriminación o no conozco que se les pague menos que a otros o que estén teniendo algún tipo de discriminación.

Ahora bien, energúmenos racistas existen, por supuesto, existen en las gradas de los campos de futbol, existen en las comunidades de vecinos, existen por todas partes. Entonces, ante eso el ofendido lo que puede hacer es defenderse ante los tribunales, evidentemente, y la sociedad evidentemente manifestar un rechazo porque la inmensa mayoría de los españoles, yo sé, porque soy española y trato con mi sociedad igual que ustedes, y sabemos que la inmensa mayoría de las personas no son racistas. ¿Quedan energúmenos racistas? Sí, evidentemente.

A mi el punto 1, de buscar el máximo consenso posible, como ya han dicho otros parlamentarios que me han precedido me parece muy acertado, de hecho así deberían ser todas las leyes, y me parece hasta incluso triste tener que pedirlo por una PNL en este parlamento. En fin, creo que todo el mundo cuando se promulga una ley pues lo ideal es que sea lo más consensuada posible, y supongo que la bancada de la izquierda, que ahora es quien tiene la mayoría también querrá que las leyes que aprueban sean lo más consensuadas posible.

Y en cuanto al segundo punto, de establecer un régimen sancionador, tampoco veo que pueda ser nada negativo, todo lo contrario. Por tanto, también voy a votar a favor. Ahora bien, quiero que quede de manifiesto cuál es mi opinión y cuál creo yo que es la realidad, que quizá no sea la que compartan ustedes conmigo.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ribas. Per part del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes té la paraula la Sra. Pons, per un temps màxim de cinc minuts. Sra. Pons, quan vulgui.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, no veiem el temps...

(*Se sent de fons el Sr. President de manera inintel·ligible*)

Ah, idò com ho fem? M'avisarà quan quedi un minut? De tota manera me'n sobran tres, però bé...

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Vagi per endavant el nostre suport, el del Grup Parlamentari El Pi, a aquesta proposició no de llei. És vera que l'ordenament jurídic ja contempla el fet de sancionar totes aquelles conductes que siguin considerades violentes o discriminatòries cap a les persones, però crec que estic d'acord amb vostès que aquesta llei de l'esport que es promulgarà des d'aquí ha de tenir també i ha de contemplar especificitats d'aquests tipus perquè, de vegades, no és suficient a l'hora que entenguem tot el que passa.

El que també voldria fer en aquests moments és una reflexió que té a veure, que també s'ha dit aquí, amb la pedagogia, amb l'educació, amb els valors, amb tot el que inculcam dins el cervellet dels nostres fills, que són cervellets verjos d'idees, però hem de recordar que l'instint humà és agressor!, per pura supervivència, l'instint humà, des de petits, és agressor; així és que l'hem de modular, l'hem d'educar, l'hem de domesticar, etc. I no he dit "reprimir", que això és una altra cosa.

Per tant, jo crec que hem de fer una reflexió per part de tots els partits polítics però també de tota la societat, pares que es comporten de maneres indesitjables en els camps de futbol i pensen que els seus fills o filles juguen a una lliga d'honor, els diferents partits o esports que puguin practicar, fan més mal que bé, gairebé nosaltres optariem per no apuntar-los, si aquest ha de ser el nostre comportament. I també crec que tenim un problema de tolerància cap a la frustració, és a dir, no ens

sabem frustrar! Hem fet nins *blanditos*, no?, aquesta generació blaneta que sembla que els hem tengut entre cotons, ara aquesta pandèmia ens reeducarà a tots, a adults i a petits, malauradament, però que no tenen aquest sentiment de frustració, no la viuen bé. I, per tant, tot això també pensam que contribueix que la violència es propagui.

És cert que a ningú no li agrada perdre, però la paraula "esportivitat" és tan profunda, si analitzàssim el que significa, "esport" i "esportivitat", en sí mateix ja seria una definició del que volem.

Per tant, només dir que pensam que no és així, que no passa en els grans equips ni en els petits, ni a l'esport d'aquells que ens han de succeir en generacions de més endavant, però bé, crec que tots hi tenim responsabilitat: tota la societat, els partits polítics, els pares, els futbolistes de primera, els que fan esport i surten per la televisió, etc. Així és que nosaltres pensam que hi ha una clau, a part d'esport i esportivitat, n'hi ha una altra que és tolerància i respecte cap a tot allò que és diferent a nosaltres; sigui per qüestió de sexe, sigui per qüestió de religió, sigui per qüestió de raça, sigui per qüestió d'a qui estimes, a qui has decidit i a qui estimes tu, perquè és de qui t'enamores, tot això, simplement, amb una paraula "tolerància", si la tenguéssim, guanyariem moltíssimes coses en aquesta societat nostra que necessita unes noves esperances, i més ara que ho passam tan malament.

Perquè nosaltres pensam, des del Grup Parlamentari El Pi, que les diferències són precisament les que enriqueixen aquesta societat, així és que, el nostre suport a aquesta iniciativa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Pons. Procedeix ara a la suspensió de la sessió per un temps màxim de deu minuts, per a la qual cosa es demana al grup proponent si vol aquesta suspensió.

Podem continuar, per tant. I donam un torn de cinc minuts al grup proponent, per un temps màxim de cinc minuts té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT:

Gràcies, Sr. President. Primer de tot, vull agrair el suport a aquesta iniciativa i agrair especialment l'esmena presentada pel Grup Socialista i Podem, per incloure les accions formatives, fonamentals per fer el canvi.

Té raó, Sra. Mayor, quan diu, i li accept -ja li dic- la seva esmena *in voce*, que s'han d'incloure aquelles manifestacions LGTBfòbiques i masclistes, sense cap dubte, això va ser una badada i, per tant, gràcies pel toc d'atenció.

Sr. López, de fet aquesta iniciativa, Gordiola, la vam recollir d'un ciutadà que es va posar en contacte per dir-nos que estava molt preocupat per aquest tema i que s'havia de debatre dins del parlament i, per açò, vam jugar una mica a dir "d'acord, farem de veu, també".

També us estic -i ho he de dir, eh?- molt agraïda per les aportacions que heu fet, crec que s'ha fet un debat molt interessant i que tant de bo el puguem allargar ja quan es faci la llei, perquè creiem que ha completat moltíssim la nostra iniciativa. I també vull agrair, i especialment, el to, el to agradable, tolerant i constructiu d'aquest debat. Tant de bo fos més comú i més habitual dins d'aquesta cambra.

I ja per acabar només dir que avui hem tret targeta vermella a aquestes actituds irrespectuoses i irresponsables dins l'àmbit de l'esport, i que per desgràcia vivim també dins altres àmbits de la societat, però bé, avui és un triomf.

Gràcies a tots.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Entenc per les manifestacions que han fet els diferents portaveus dels diferents grups polítics, que es pot aprovar per unanimitat, és així, no? Per tant, queda la proposta aprovada per unanimitat.

2) Proposició no de llei RGE núm. 10295/20, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a la derogació de la llei "mordassa".

A continuació passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 10295/20, presentada també pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a la derogació de la llei "mordassa". Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Font, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Avui crec que quedareu una mica cansats, de mi.

Bé, fa 5 anys que el Govern de Rajoy va aprovar la Llei de seguretat ciutadana, més coneguda com la llei "mordassa", de fet, aquesta serà la tercera vegada que debatem i -esperem- aprovem la derogació d'aquesta llei. Certament, el PSOE i Podemos es van marcar com a prioritats derogar, quan governessin, aquesta llei, promoguda pel ministre de l'Interior Jorge Fernández Díaz, però aquesta llei no només no s'ha retirat sinó que s'ha convertit en vital durant l'estat d'alarma, a l'hora de donar marc legal per evitar concentracions no permeses i per mantenir l'ordre en plena pandèmia.

En paraules de la comissària de Drets humans, Dunia Mijatovic, la imprecisió que fa aquesta llei és que afavoreix una aplicació potencialment desproporcionada i arbitrària, fet que limita l'exercici dels drets a la llibertat d'expressió i a la llibertat d'assemblea pacífica.

Ens trobam davant una llei que limita drets fonamentals com són: el dret a la no-discriminació, amb la creació de llistes negres, l'article 43.1 preveu que es creï un registre central d'infraccions contra seguretat ciutadana a efectes, exclusivament, d'apreciar la reincidència; el dret de defensa i presumpció d'innocència, en donar valor probatori a les declaracions dels agents de l'autoritat, article 25; el principi de seguretat jurídica, amb la redacció dels articles de manera molt

ambigua; el dret a la intimitat i llibertat personal, article 16; el dret a la informació, article 36.23, de fet, aquest darrer punt és un dels més polèmics ja que es limita l'exercici del periodisme, a qualsevol societat democràtica els mitjans de comunicació han d'exercir d'element de control.

A més a més, durant els 75 dies que va durar l'estat d'alarma, el Govern va emetre 1,1 milions de sancions, un 42% més que en els tres primers anys i mig de la norma.

Per tot l'exposat, i amb insistència des de l'any 2015, i ho dic així perquè va ser la primera proposta que vaig dur en aquest parlament, tornam demanar la derogació de l'esmentada llei i que aquest parlament expressi el seu rebuig al Tribunal de Drets Humans d'Estrasburg, per la vulneració de drets fonamentals que suposa aquesta norma. Entenc que no serà fàcil aconseguir, aquesta vegada, la unanimitat però bé, tornaré demanar el màxim suport.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Per part del Grup Parlamentari Ciudadanos s'ha presentat l'esmena RGE núm. 14742/20 i, per a la seva defensa, té la paraula el Sr. Gómez, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Font, vostè és coneixedora de l'esmena i no canvia radicalment el plantejament que vostè fa, demanam la derogació, perquè hi ha coses en què coincidirem i ara les hi esmentaré, amb deficiències d'aquesta llei; vostè n'ha citada una que per a nosaltres es basa en la necessitat de treballar-la i millorar-la, que és la finalitat de la nostra moció i per a la qual demanam el suport -que vostè l'accepti, evidentment-, i el suport de la cambra.

Perquè quan parlava que el comissari denunciava una imprecisió de la llei, això ens encoratja i quasi, quasi, ens demana una millora i una modificació. Però qualsevol llei, a un estat de dret, el que pretén donar són, precisament, garanties als ciutadans i a aquelles institucions, organitzacions i persones: jutges, fiscals, i cossos i forces de seguretat de l'estat, que l'han d'aplicar per la garantia, precisament, dels drets i llibertats d'aquestes persones, concretament, una llei que afecta molt, precisament, aquests drets i llibertats.

I per això és al Tribunal Constitucional el qual, a un estat de dret, és l'òrgan garant de, quan es qüestionen principis, drets i llibertats fonamentals, és, a un estat de dret i democràtic i de progrés, com és el nostre estat, juntament amb altres estats de la Unió Europea, precisament té el Tribunal Constitucional i té, a més a més, el Tribunal Suprem, a l'àmbit que l'afecta.

I estam d'acord que hi ha mancances, nosaltres ho vàrem denunciar, ho vàrem esmentar i, de fet, el nostre Grup Parlamentari, quan es plantejava la reforma de la llei a un moment donat, vàrem presentar fins a 100 esmenes. Entre d'altres coses perquè aquesta Llei Orgànica de seguretat ciutadana no només ha de garantir els drets i llibertats de les

persones, sinó la garantia jurídica que és el primer (...) dels que l'han d'aplicar, els primers que ho demanen són els policies locals, autonòmics i Guàrdia Civil i Policia Nacional, perquè són els que s'han d'enfrontar amb un instrument que els han donat. Però és que regula altres coses, regula fins i tot la taxa del DNI, fixi's vostè, si derogam una llei, la quantitat de coses que queden enlaire, n'hi ha moltes a modificar.

Però va passar; de fet el PNV, el Partit Nacionalista Basc, va presentar una quasi llei alternativa, i el Partit Socialista la va dur juntament amb altres al Tribunal Constitucional, i creiem que la millor garantia per a una llei que ha estat qüestionada és que es pronuncii el Tribunal Constitucional, que el dia 20 de juny, em sembla, va dir que hi treballava i que demanava un poquet més de temps.

Miri, en aquesta línia nosaltres anam; trobam que la principal errada d'aquesta llei, a part de regular qüestions que vulneren drets com, per exemple..., fa que un agent de la policia pugui arribar a despullar una persona per una qüestió que li permet la llei, que és el tema de *cachear* -no sé com es diu ara mateix en català-, però fer un escorcoll o fer un registre per la seguretat que regula la llei, seguretat pública, evidentment són coses indignes i que s'hi enfronten els mateixos funcionaris, no tan sols la vulneració del mateix dret de la persona.

Però és que regula precisament un procediment sancionador administratiu, a pagar, quan la via penal l'exclou, per agilitat i per no saturar els jutges del penal, i les sancions penals són de menor quantia que les administratives, i nosaltres en aquesta línia és on ho denunciàvem i dèiem que s'havia de canviar.

Miri, crec que hem d'esperar el Tribunal Constitucional, crec que el que haurien de fer les Corts és tornar obrir aquest debat de modificació d'aquesta llei per millorar-la; crec que la realitat ara mateix del Parlament és de major necessitat, de les Corts Generals, del Congrés, és de major diversitat política i de representació de partits polítics, no la realitat aquella d'un *rodillo* que es va posar en marxa en una qüestió tan delicada, i que en aquell moment no hi va haver tant de debat, tan plural, tan divers. Per tant, per això Ciutadans demana la modificació d'aquesta llei.

Crec que és una passa important, i el que hem de donar sobretot és assegurar i donar garanties tant als ciutadans com als treballadors públics que han d'aplicar aquesta llei. Per això entenem que és molt més positiu com a diputats, com a parlamentaris, tant aquí com a les Corts, instar el seu debat, i des d'aquest parlament evidentment, a l'àmbit de la seva modificació, dur les propostes i aportacions que...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gómez, queda un minut.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

... que pertoquin.

Sí, gràcies, president. Per tant, la nostra esmena va en aquesta línia, en una línia constructiva i propositiva.

Entenem que el binomi llibertat i seguretat és el que ha de garantir, ha d'anar junt amb una qüestió que és necessària ordenar, que és la seguretat pública i la garantia del dret de manifestació, de reunió, i si m'apura també de protesta, i el que no comportaríem de cap de les maneres és que es realitzin actuacions que no siguin autoritzades i revisades quant a donar la garantia als ciutadans també que no es manifesten, del patrimoni i els béns de la gent que no es manifesta, i sobretot de tota la seguretat pública, que no només és de les persones que exerceixen el seu dret, sinó de les que passivament tampoc no l'exerceixen. Per això, entenem que s'ha de modificar millor la llei que no pas derogar-la.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gómez. Torn ara de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Durán, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Molt bones tardes a totes i a tots. Espanya és un estat de dret, supòs que tots els que som aquí no en tenim cap dubte; és una democràcia occidental que respecta els drets humans, i la Llei de seguretat ciutadana és una llei homologable a totes les lleis similars europees. L'actual llei de protecció de seguretat ciutadana, aprovada a l'any 2015, entenem nosaltres que era necessària, convenient i oportuna per recollir les faltes que s'havien despenalitzat, per incorporar la jurisprudència produïda sobre aquesta matèria durant la vigència de l'anterior llei, que era de l'any 92, i per incorporar uns canvis socials i tecnològics que s'havien produït des de l'any 92.

Per això jo deia que entenem que pretenia ser una llei equilibrada entre llibertats i seguretat, homologable internacionalment i que comptava amb una general acceptació entre les organitzacions professionals de les forces de seguretat, i que en la seva aplicació pràctica del dia a dia no havia generat grans problemes, més aviat pocs. Una llei que pot ser millorada, i que el Partit Popular ja al Congrés de Diputats l'any 2017 va dir, amb paraules del seu portaveu a la Comissió d'Interior, que estàvem oberts a fer-ho, a millorar-la, però sempre des de la protecció de l'interès general i cercant consensos en una política que ha de ser d'Estat.

Des de la seva aprovació, la derogació i reforma d'aquesta llei orgànica de protecció ciutadana ha estat un debat recurrent, manipulat per part dels partits d'esquerres i d'altres, i que s'ha plantejat sobre falses premisses. Creiem que no és cert que aquesta llei suposi una regressió dels drets dels ciutadans, molt el contrari, l'actual llei és més garantista que l'anterior, i vull recordar que al seu dia el Consell d'Estat, en el seu informe que vostès saben que és preceptiu, va dir textualment: "*Aquest projecte de llei..., este proyecto de ley guarda una prudente ponderación y contrapeso entre los valores de la libertad y la seguridad*".

Segons els principals sindicats policials de l'Estat, sense entrar en valoracions polítiques, han afirmat que aquesta llei és una llei clara i concisa, i que amb 54 articles regula il·lícits

administratius, conductes les quals, sense ser constitutives de delictes, atempten greument contra la seguretat ciutadana, i que era necessària aquesta precisió. Aquesta llei va compilar lleis i articles tant penals com administratius, és una llei compiladora, i com moltes vegades s'ha dit no regula el dret a la manifestació, que està regulat per una llei anterior de l'any 83, però sí les sancions quan a una manifestació es produeixen il·lícits administratius. No és una llei més forta ni penalment ni administrativament que les lleis similars que puguem trobar tant a França o a Alemanya, però també, torn repetir aquí, possiblement després de l'any 2017, que ja ho va dir el nostre portaveu d'Interior en el Congrés, i ara, l'any 2020, possiblement aquesta llei és millorable.

S'han presentat mocions, PNL, proposicions de llei per a la seva derogació i per a la seva reforma. He de dir que el Partit Socialista va presentar una proposició de llei per a la seva derogació, volia tornar a l'anterior llei, a la llei del Sr. Corcuera, a la llei *de la patada en la puerta*, després, al final, en aquesta legislatura no l'ha tornada presentar. El que sí s'ha tornat presentar una altra vegada és la proposició de llei del PNV, del PNB, proposició de llei que, vostès supòs que ho saben, es veurà en el Congrés dels Diputats la setmana que ve, la setmana que ve es veurà aquesta proposició de llei, i si no hi ha res de nou es prendrà en consideració i començarà tot un debat parlamentari, que el que el vol aquesta proposició de llei del PNV és, amb el text que hi ha ara, llevar totes aquelles parts que consideren que fan malbé aquesta llei o que s'han de millorar.

Durant aquests anys la moció de censura i successives eleccions...

(Se sent de fons el Sr. President de manera inintel·ligible)

... -moltes gràcies- han fet que tot això s'aturi. Per això ara s'ha hagut de tornar presentar aquesta proposta.

No tinguin dubte que dins la tramitació parlamentària, si realment es pren en consideració dimarts que ve aquesta proposta del PNV, com sempre nosaltres treballarem perquè surti el més consensuada possible perquè creiem que ha de ser així.

Per acabar just vull dir el que bé ha dit abans la diputada de MÉS per Menorca. Precisament aquesta llei que s'ha volgut derogar tantes vegades per part del PSOE i per part de Podem ha estat de les més utilitzades en l'estat d'alarma, i és així. A més el mateix dia que es va declarar l'estat d'alarma, dia 13 de març, va sortir el Sr. Sánchez i totes les sancions que va dir estaven recollides a la Llei 4/2015, és a dir que joestic un poc pendent de veure què dirà ara el PSOE perquè l'han utilitzada i molt. Supòs que derogar-la, no, perquè no l'han volguda derogar fins ara, almanco no ho han demanat en el Congrés, però sí que és vera que també em preocupa molt que es faci demagogia amb aquests temes tan importants com és la seguretat. Sí que és important que hi ha d'haver un equilibri entre seguretat i els drets dels ciutadans, però creiem que hem de marcar límits i hi ha d'haver un debat assossegat, sense intentar alterar l'ordre social.

Dic això perquè avui quan venia cap aquí mirava la premsa, supòs que com tots vostès fan normalment...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán, ha esgotat el seu temps.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

... -sí, ja acab- i m'ha preocupat una cosa, que és "*el Gobierno prepara una ley que permitirá intervenir los whatsapps en situaciones excepcionales.*" Per tant, parlem d'una llei mordassa als whatsapps, que és la nova llei que preparen, la llei general de telecomunicacions; és a dir, que potser que el PSOE i Podem ens duguin una llei mordassa també de WhatsApp.

Molts gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Durán. Per part del Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula la Sra. Mayor, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. MAYOR I ABAD:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo vindré a parlar aquí de la proposició no de llei que presenta el Grup Mixt.

El passat juliol es van acomplir cinc anys de l'aprovació de la Llei Orgànica 4/2015, de 30 de març, la coneguda com a llei "mordassa", una llei que, des d'Unides Podem, sempre hem expressat el seu absolut rebuig, una llei que el Partit Popular va aprovar amb el rebuig unànime de tots els partits de l'oposició, així com manifestacions en contra d'organitzacions de drets humans i organismes institucionals com la Comissió de Drets Humans del Consell d'Europa.

És conegut per tots vostès els motius pels quals des d'Unides Podem rebutgem aquesta llei, per a nosaltres aquesta llei és injusta perquè considerem que castiga determinades organitzacions socials, retalla el dret fonamental de manifestacions, entre altres aquí exposades.

La derogació de la llei "mordassa" és un compromís que Unidas Podemos hem dut a tots els nostres programes electorals i un compromís que vàrem adquirir amb la ciutadania, un compromís real recollit als acords de coalició progressista del Govern entre el PSOE i Unides Podem al Congrés dels Diputats, exactament és l'acord número 5.6 que diu: "*Derechos y libertades civiles. Aprobaremos una nueva ley de seguridad ciudadana, que sustituya a la ley "mordaza", para garantizar el ejercicio de derecho a la libertad de expresión y reunión pacífica. Una nueva legislación, que verá la luz a la mayor brevedad, estará basada en una concepción progresista de la seguridad ciudadana y priorizará la garantía de derechos y la protección de la ciudadanía, y, en particular, regulará, entre otros, el derecho de reunión, la identificación y el registro corporal, la identificación de los agentes y la derogación del artículo 315.3 del Código Penal.*"

Per tot l'exposat, donam suport al punt número 1 d'aquesta proposició no de llei.

Amb referència al punt número 2, no hi estam d'acord, perquè al Tribunal Europeu dels Drets Humans només poden presentar una demanda les persones físiques o jurídiques que es considerin víctimes directes d'alguna violació dels drets i garanties prevists en el conveni o protocols que es desenvolupen. No es poden, en canvi, plantejar queixes generals sobre una llei o un acte considerat injust, ni tampoc en nom d'altres persones. En el punt número 2, concretament, es demana que “el Parlament de les Illes Balears farà arribar un comunicat expressant el seu rebuig al Tribunal Europeu dels Drets Humans.” No es pot, no es pot enviar un comunicat. Per tant, per aquest motiu nosaltres ens abstendrem a aquest punt, i és per això que demanem, si pot ser, votació separada.

Referent a l'esmena presentada pel Grup Ciutadans, en el cas que vostè l'accepti, nosaltres, des d'Unides Podem, la veritat és que no entenem exactament què demana amb la modificació. Vostè aquí ho ha explicat, però en el text concretament no ho demana. Tot i així, nosaltres no volem la modificació, volem la derogació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mayor. Per part del Grup Parlamentari VOX-Actua té la paraula la Sra. Ribas, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Nosotros lo que creemos es que realmente las verdaderas leyes “mordaza” no es ésta una ley “mordaza”, para nosotros las leyes “mordaza” son, por ejemplo, pues las leyes de memoria histórica, que tanto les gustan a la bancada de la izquierda, y también por aquí, porque al final se aprueban por unanimidad, que pretenden regular la memoria, nada más y nada menos que la memoria de las personas y lo que pueden interpretar o no sobre acontecimientos históricos. En fin.

Otras leyes “mordaza” pueden ser, por ejemplo, las de LGTBI que amenazan a los ciudadanos con que el Estado se introduzca en nuestras vidas y hasta en nuestras camas y hasta en la mente de nuestros hijos, y con peligro de adoctrinamiento y reeducación social.

Pero esta ley, en concreto esta ley yo no la encuentro que debería llamarse ley “mordaza”, hay otras muchísimo peores que han venido de los gobiernos de izquierdas, de la mano de los gobiernos de izquierdas.

Esta ley en la misma exposición de motivos comenta la ponente, dice: “*aquesta norma permet multar i processar manifestants de convocatòries no autoritzades*”. Bueno, es que si no está autorizada habrá que ver por qué no se ha autorizado esa manifestación. Lo cierto es que nuestro ordenamiento jurídico, la Constitución Española, el artículo 21 recoge este derecho fundamental de reunión, y establece literalmente: “en

los casos de reuniones en lugares de tránsito público y manifestaciones se dará comunicación previa a la autoridad que solo podrá prohibirlas cuando existan razones fundadas de alteración del orden público con peligro para las personas o cosas.”

Bien, pues yo quiero que si existen razones fundadas de alteración del orden público o peligro para las personas o las cosas, pues que no se autoricen las manifestaciones. A mí una manifestación pacífica me parece correcto, pero si tenemos un problema que puede ocasionar esta manifestación y atentar contra la integridad física de las personas o contra las cosas o alterar el orden público, pues, estoy de acuerdo con que no se autorice.

Que puede pasar que la entidad que lo solicita pues no esté de acuerdo, ¿no?, bueno, pues, no pasa nada, para eso tenemos una separación de poderes, podemos acudir a la vía judicial y recurrir esa resolución del Gobierno, de la Delegación del Gobierno, que nos habrá prohibido manifestarnos. Y, además, como además es un derecho fundamental, pues encima todavía tenemos un recurso más que es el del Tribunal Constitucional, podemos recurrir tanto a la vía jurisdiccional ordinaria como al Tribunal Constitucional en recurso de amparo. Luego será el tribunal que decidirá si teníamos o no teníamos razón.

Pero, en principio, esta ley no sé por qué les da a ustedes tanto miedo, ¿qué es quieren que se puedan producir manifestaciones que puedan alterar el orden público, que puedan atentar contra las cosas? No lo entiendo. Desde luego, nosotros no vamos a dar apoyo a esta iniciativa por todo lo que he manifestado, y también porque estamos hablando de una ley que se aprueba en las Cortes, en el Congreso y en el Senado de España, y que creo que es allí donde debe debatirse esta materia, porque nosotros aquí no tenemos competencia. Ya sé que lo que estamos haciendo es instar, pero sí que es cierto que para eso están los grupos políticos representados en el Congreso y en el Senado que, bueno, que son los que tienen que debatir allí estas materias y no en los parlamentos autonómicos. Por tanto, por todo esto pues votaré en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ribas. Per part del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputades. Ens trobam a un moment aquesta societat en què perdem salut, perdem llibertats, perdem feines, la vida se'ns complica i molt els darrers mesos, els darrers anys. La llei “mordassa” ja, tot i els pronòstics, semblava que era impossible que s'aplicàs i pensàvem que seria una excepcionalitat i que quedaria derogada immediatament; com s'ha dit aquí avui horabaixa ja té cinc anys, és, podem dir, una vella coneguda. Ha complit aquesta edat i, tot i que semblava, com deia, que era una autèntica bogeria, cosa que nosaltres continuam pensant, va arribar i encara hi és. Lluny de derogar-la o d'acabar amb els seus aspectes més lesius, l'actual govern de l'Estat l'ha utilitzada més fins i tot que el govern Rajoy que la va implantar en aprofitar la seva majoria absoluta.

El que no podem oblidar quan parlem d'aquesta llei és situar-la en un context i aquest context, podem estar d'acord que hi ha d'haver una llei de seguretat ciutadana que protegeixi els drets dels ciutadans de l'Estat espanyol, però nosaltres la situam en un context i pensam que aquella llei es va fer amb motius repressors.

Durant l'estat d'alarma, i torn al relat, de l'actual Govern espanyol, que, és veritat, l'havia de derogar i no ho ha fet, s'han imposat 1.100.000 multes, la qual cosa suposa un 42% més que en els tres primers anys de l'entrada en vigor. Hem de recordar, que no és que ho diguin parlaments autonòmics ni que ho diguin grups de l'oposició ni que ho diguin grups al Govern ni que ho diguin grups els que siguin, socials, laborals, perquè els sindicats també l'han criticada i molt, hem de recordar que a l'any 2018 el Consell d'Europa criticava la llei "mordassa" per arbitrària i desproporcionada, afirmava amb rotunditat que és una llei vaga i imprecisa per donar a les forces policials un ample marge d'apreciació que permet limitacions potencialment desproporcionades i arbitràries en l'exercici de la llibertat d'expressió i de reunió pacífica.

Nosaltres coincidim en la necessitat de no incidir més en el retall de les llibertats de les persones. Creiem fermament que la norma ha coartat els nostres drets i ens temem que, de no canviar les tornes, entrarem en un camí sense retorn. I això ens fa por.

Per tot això i per la defensa de les llibertats, de l'esperit crític i l'essència humana votarem que sí a aquesta proposició no de llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Pons. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Ferrer, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Gràcies, president. Bé, nosaltres... intentaré no reproduir debats que ja s'han produït en aquest parlament, el darrer exactament el que referenciava a la seva PNL el grup proponent, que es va presentar el 27 de febrer del 2017 en aquest parlament i que fou finalment debatuda el 27 d'abril del 2017, per tant, em basaré..., no reproduiré aquests arguments que els don per vàlids i encara per actuals.

El que sí vull dir és que nosaltres al primer punt, i demanarem votació separada, però al primer punt donam absolut suport a la proposta tal com està redactada perquè seguim considerant la necessitat de fer una nova llei de seguretat ciutadana. Ho ha dit en reiterades ocasions el ministre Grande Marlaska a les seves compareixences, tant al Congrés com al Senat. És cert que ara mateix encara no s'ha aprovat, perquè, per qüestions més que òbvies, l'agenda política s'ha hagut de traslladar cap a altres aspectes, però evidentment nosaltres seguim exactament en la mateixa posició del que vàrem signar a l'acord d'investidura, que vàrem firmar amb Unidas Podemos, perquè consideràvem que s'havia de fer una

nova llei de seguretat ciutadana que pogués garantir l'exercici del dret a la llibertat d'expressió i a la reunió pacífica, i també una nova llei que tengués una concepció progressista de la seguretat ciutadana i que prioritzés la garantia dels drets i la protecció de la ciutadania.

Nosaltres quan aquesta llei fou aprovada es va presentar per part del Grup Socialista, però també per altres grups com Izquierda Unida, el Grup Mixt, UPD, Convergència i Unió i PNV, alguns ja ni existeixen, es va presentar el 21 de maig del 2015 un recurs de constitucionalitat. És per aquest motiu que nosaltres no ens podem alinear amb el punt 2 de la PNL, perquè consideram que primer s'ha de resoldre aquest recurs.

Nosaltres consideràvem que aquesta llei suposava una tornada a l'estat policial; suposava sancionar el dissident, el que protesta; atribuïa excessius poders a la policia; suposava també una inversió de l'ordre constitucional per canviar l'objectiu de les policies; instaurava un dret administratiu sancionador preventiu, que consideràvem que no era el que s'havia de fer; fixava també multes desproporcionades; i criminalitzava la dissidència ideològica.

És cert que aquesta llei s'ha aplicat en el cas concret, i ho va explicar també el ministre..., de l'aplicació de fer complir l'article 7 de la declaració d'estat d'alarma, és cert que s'ha aplicat contra aquelles persones, específicament les més reincidents, que no respectaven l'estat d'alarma, un estat d'alarma que s'havia justament aprovat per protegir la salut de tots els ciutadans.

Emprar altre tipus de justificació, que el nostre partit està d'acord amb la llei, que tanmateix l'aplica és defugir de la veritat i és voler fer un relat amb el qual evidentment nosaltres no estam d'acord.

No estam d'acord tampoc amb la defensa que ha fet avui el Partit Popular, evidentment el creador, el pare de la llei, no li queda més remei que defensar-la en aquesta tribuna, però nosaltres -repetesc- els principis garantistes i de legalitat que invoca avui el Partit Popular nosaltres ni els veïem en aquella llei ni els veïem en totes les ocasions que ha tengut el Partit Popular, les ocasions de governar al Govern de l'Estat i també a la nostra comunitat autònoma, i evidentment no els veïem tampoc a la seva pràctica habitual.

El Partit Popular és el que avui ens ha donat una mena de lliçó de democràcia, però és el mateix Partit Popular de l'exministre Jorge Fernández Díaz, amb la situació que té el ministre Jorge Fernández Díaz, no sé si la Sra. Durán se'n recorda amb quina situació es troba l'exministre. És el mateix partit que també adquireix un caire completament inconstitucional amb el seu bloqueig a la renovació del Poder Judicial, i ens vénen aquí a donar lliçons jurídiques. És digne d'escoltar!

Ens parlen també del WhatsApp, quan justament les notícies s'han de llegir completes, perquè el que es farà serà una eina perquè el Govern, en qüestions de gran rellevància i d'emergència, pugui comunicar-se amb els ciutadans, qüestions de gran...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -si em deixen, és que sent un renou de fons i no sé massa bé que és-, qüestions de gran rellevància i incidència com pugui ser la que vivim ara. Jo crec que és més que necessari fer-ho.

I el partit VOX, que també ha sortit, evidentment, en la defensa d'una llei com... d'aquesta llei, com no podia ser d'altra manera i que parla de "mordasses". Jo les úniques "mordasses" que els veig a vostès aplicar són les "mordasses" que volen posar a les dones maltractades, les volen silenciar, les "mordasses" que volen posar vostès al col·lectiu LGTBI que ens volen tornar ficar dins un armari i les "mordasses" que volen seguir posant vostès als descendents de les víctimes del franquisme i de la Guerra Civil que els volen seguir condemnant al silenci.

Aquestes són les "mordasses" que a vostès els agraden. A nosaltres ens agrada la llibertat d'expressió i de recuperació de la memòria.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ferrer. Correspon ara una suspensió de deu minuts si així ho demana el grup proponent. Essent així, té la paraula la Sra. Font, per un temps màxim de cinc minuts, per fixar posicions i per assenyalar si accepta l'esmena i la votació separada per punts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Vull donar les gràcies a aquells grups que ens han donat el seu suport, era difícil que aquesta vegada aconseguíssim la unanimitat, ho tenia assumit.

No hi ha democràcia sense drets i la progressiva retallada d'aquests no és si no un senyal de mala salut democràtica de qualsevol societat.

Cada dia és més arriscat dissentir de la majoria, ser diferent a protestar, la llei "mordassa" es va aprovar expressament per impedir que es repeteixi un altre 15M, reduir les manifestacions, concentracions i mostres públiques de descontentament.

Les forces de seguretat tenen ara la potestat gairebé absoluta de sancionar qualsevol conducte que, sense ser delictiu, els resulti molesta, fins i tot quan un ciutadà exerceix legítimament els seus drets fonamentals, amb una comunicació n'hi ha prou per fer una manifestació.

L'amenaça de sanció és infinita i il·limitada i una vegada imposada no és pot recórrer o almenys fàcilment.

Pas al tema de les esmenes, Sr. Gómez, primer de tot li vull demanar perdó perquè abans m'he equivocat, i li he dit López en comptes de Gómez, disculpi'm. I, tot i que li agraeix la seva esmena, no la hi acceptaré, tot i que dins la seva argumentació sí que és cert que he vist coses que podria compartir i que l'he entès perfectament.

Amb tot, i torn dir-ho, és clar, la nostra voluntat insistent és la derogació. I tant de bo s'obrís aquest meló al Congrés, de debat, però de debat real, de debat respectuós sobretot amb els drets!

Sí que he de dir, Sra. Durán, que m'ha sorprès que em parli de llei equilibrada i vostès van ser al Consell d'Estat i jo li tornaré esmentar el Consell d'Europa.

I també li voldria dir, Sra. Durán, i sense acritud, estaria bé que respectés els torns de paraula de les altres persones, li ho dic i li ho deman per favor.

Acceptam sense cap mena de dubte la votació separada, i gràcies per les aportacions fetes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Acabat el debat passam a votar la Proposició no de llei RGE núm. 10295/20.

Començam amb el primer punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Passam a votar el segon punt... -perdó. Sra. Secretària?

LA SRA. SECRETÀRIA:

8 vots a favor i 5 en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Segon punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Sra. Secretària?

LA SRA. SECRETÀRIA:

3 vots a favor; 7 en contra; i 1 abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

En conseqüència, queda aprovat el punt 1 de la Proposició no de llei RGE núm. 10295/20, relativa a la derogació de la llei "mordassa".

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies a totes i a tots.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
